

на трѣждающійте наставницы именемъ. дѣдо Стале Іѡанновъ Чешелковъ. попъ Спуро пѣ: Петковъ. Митре Сталевъ. Болче Марчевъ. Коле Петковъ. Петко Стоановъ. Стане Илиевъ. Стале Петковъ. Митре Трайковъ. Стоанъ магеротъ 26 октоврїи 1872. Майсторъ Пере Давца.

При лика на главния криторъ стои надписъ: дѣдо Стале Іѡвановичъ Чешелковъ въ село Полчища (изговаря се Полчишча).

Въ 1881 год. работилъ дебърски зографъ: йзъ рѣки "Яврамъ Дичевъ зографъ дѣборско ѿкрѣже село Тресанче. майа. 27. кий денъ.

16. — С. Бѣшишча. Църква Св. Параскева. Зография отъ 1884 год. отъ сжщия зографъ А. Дичевъ. На лѣвата страна образитъ на Кирила и Методия, съ надписъ: Болгарскіи просветители. Иконата на св. Георги отъ 1854 г. съ славянобългарски надписъ.

17. — С. Градешница. Църква Св. Николай. Зография отъ сжщия А. Дичевъ отъ 1889 год. На лѣвата страна образитъ на Кирила и Методия, съ надписъ: славянскыи просвѣтителни.

Скаленъ надписъ надъ селото, рожба на гръцката пропаганда въ Мориовско. Патриаршисти българи въ с. Градешница искатъ да минатъ за елини и издълбаватъ надписъ съ гръцки букви за опожаряването на селото, но, като не знаели езика на Хомера, издали българщината си:

6 НАНА
1905 СЕЛО
ГРАДЕШНИЦА
КОГА СЕ НЕГОРЕ.

XIII

Велешко

1. — Велесъ. Печатъ на българското училище отъ 1845 г. Въ Велесъ е имало келийни български училища още презъ XVIII в. Въ 1837 г. тамъ е имало вече и взаимноучително училище, съ мжжки и девически отдѣлъ. Въ 1845 г. училището си направило и печатъ, въ срѣдата съ емблемата